Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: P-295/2026-15

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Splitu, sudac Ana Misir Šarić, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza TEHNO YACHT d.o.o. "u stečaju", OIB 58821347888, Podstrana, Poljičkih knezova 21, kojeg zastupa punomoćnica Slavica Čupić, odvjetnica u Splitu, Bihaćka 2A/IV, protiv tuženika MARINA KREMIK d.o.o., OIB 33994182010, Primošten, Splitska 24, kojeg zastupa punomoćnica Ana-Marija Grubišić Čabraja, odvjetnica u Zagrebu, Ulica Grge Tuškana 41, radi naknade štete, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 17. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja i punomoćnice tuženika,19. studenoga 2026.

presudio je

I Odbija se tužbeni zahtjev kojim je tužitelj Stečajna masa iza TEHNO YACHT d.o.o. "u stečaju" tražio da mu tuženik MARINA KREMIK d.o.o. plati 83.158,40 EUR sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana donošenja presude do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II Nalaže se tužitelju Stečajna masa iza TEHNO YACHT d.o.o. "u stečaju" u roku od petnaest dana naknaditi tuženiku MARINA KREMIK d.o.o. troškove parničnog postupka u iznosu od 28.662,36 EUR.

III Odbija se zahtjev tuženika MARINA KREMIK d.o.o. za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 247,50 EUR.

Obrazloženje

1. Tužitelj Techno Yacht d.o.o. je 21. ožujka 2011. podnio tužbu u kojoj je istaknuo tužbeni zahtjev da mu tuženik naknadi štetu u iznosu od 20.889.980,54 kn i da mu plati zatezne kamate koje na taj iznos teku od dana podnošenja tužbe do isplate.

2. Izjavio je da obavlja djelatnost davanja jedrilica u charter, a da tuženik servisira plovila i pruža ostale usluge u nautičkom turizmu, između ostalog i da pruža usluge smještaja plovila u Marini Kremik u moru i na suhom vezu. Izjavio je da je 23 godine u Marini Kremik držao plovila i koristio usluge servisa i ostale usluge potrebne za obavljanje djelatnosti. Zbog pada turističkog prometa tijekom 2009. i pada prihoda od turizma da nije uspio na vrijeme podmiriti dospjele obveze naknade za korištenje usluga tuženika. Tuženik da je podnio prijedlog za ovrhu radi namirenja tražbine u iznosu od 684.986,94 kn, o kojoj se pred ovim sudom vodi parnični postupak pod poslovnim brojem P-901/10.

3. Izjavio je da je tuženik 13. svibnja 2010. bez privole i protivno njegovoj volji, dizalicama i uz suradnju djelatnika marine i trećih osoba (zaštitara) podigao iz mora i stavio na suhi vez u marini 14 jedrilica i na taj mu način onemogućio rad, odnosno poslovanje jedrilicama sve dok mu jedrilice nisu vraćene provedbom privremene mjere određene rješenjem ovog suda poslovnog broja R1-15/11 od 19. siječnja 2011. kojom je naloženo tuženiku da mu preda i vrati u posjed 14 jedrilica i to 12 jedrilica Bavaria 33 i 2 jedrilice Bavaria 37.

4. Dakle, u razdoblju od 13. svibnja 2010. do 19. siječnja 2011. da nije mogao raspolagati svojim plovilima, osnovnim sredstvom rada i komercijalno ih koristiti zbog nezakonitog postupanja tuženika, pa da mu je nastala šteta zbog gubitka planiranog prihoda od djelatnosti iznajmljivanja u 2010. od najmanje 2.850.000,00 kn s obzirom na to da je u razdoblju koje je prethodilo i to 2003. ostvario prihod u iznosu od 4.1558.265,54 kn, 2004. u iznosu od 5.149.177,57 kn, 2005. u iznosu od 4.407.957,20 kn, 2006. u iznosu od 4.446.135,55 kn, 2007. u iznosu od 3.976.860,87 kn, 2008. u iznosu od 3.084.443,23 kn te 2009. u iznosu od 1.765.223,00 kn. Prihodi u 2009. da su bili manji jer je 2009. u turizmu ostvaren pad prometa od 15% zbog recesije, a i zbog pada tečaja engleske funte od 25% što mu je dodatno umanjilo prihode s obzirom na to da je imao goste isključivo iz Velike Britanije. Prihode koje je mogao ostvariti u 2010. da je procijenio uvažavajući ostvarene prihode u razdoblju poslovanja koje je prethodilo, ali i činjenicu da je završila recesija u turizmu, da se engleska funta stabilizirala i da je povećan broj turista za 20 %.

5. Nadalje je izjavio da je kupnja jedrilica kojima je obavljao djelatnost, a koje je tuženik podigao iz mora 13. svibnja 2010., financirana dijelom njegovim sredstvima (1/3), a dijelom kreditnim sredstvima temeljem ugovora s Unicredit Leasing Croatia d.o.o. Nakon bespravnog oduzimanja 14 jedrilica, osnovnih sredstava rada i neostvarenog prihoda da nije mogao podmirivati svoje obveze, pa tako ni plaćati rate temeljem ugovora o kreditu. Zbog toga da je Unicredit Leasing Croatia d.o.o. raskinuo ugovore o prodaji s obročnom otplatom sa sporazumom o zasnivanju založnog prava za 18 jedrilica i ugovor o financijskom leasingu za 2 jedrilice. Potom da je Unicredit Leasing Croatia d.o.o. pokrenuo ovršni postupak, pa da je izgubio jedrilice i mogućnost ostvarivati prihod i u razdoblju nakon što mu je tuženik predao jedrilice. Zbog toga da mu je nastala šteta izmaklih budućih prihoda 20 jedrilica u iznosu od 5.871.375,00 kn. Nakon raskida ugovora s Unicredit Leasing Croatia d.o.o. da je dospio za plaćanje cjelokupni neotplaćeni iznos kredita koji prema evidenciji banke iznosi 1.101.422,21 EUR ili 8.040.382,14 kn bez obračuna zateznih kamata. Tužitelj da trpi štetu zbog raskida ugovora i to razlike između ugovorene i zatezne kamate (17%) koju banka obračunava.

6. Uz to, naveo je, da će banka zbog neizvršenja obveza iz ugovora o kreditu kao založni vjerovnik pokrenuti prodaju jedrilica u ovršnom postupku, zbog čega će izgubiti ono što je uložio u brodove i to trošak učinjen kod kupnje koji se sastoji u predujmovima za isporuku plovila i to za prvu isporuku 12 jedrilica u iznosu od 195.000,00 EUR, za drugu isporuku 6 jedrilica u iznosu od 88.879,00 eura i za treću isporuku 2 jedrilice u iznosu od 82.218,30CHF, odnosno ukupno 2.524.516,65 kn te trošak ulaganja u opremu brodova da bi se mogla koristiti u svrhu iznajmljivanja u iznosu od 630.000,00 kn. Uz to da gubi i sve uplate po kreditima za brodove do raskida ugovora i to za 12 brodova Bavaria 33 505.710,72 EUR (3.691.688,26 kn), Bavaria 37 242.390,88 EUR (1.769.453,43 kn) i Bavaria 40 57.312,00 CHF (320.947,20 kn), odnosno ukupno 5.782.088,89 kn.

7. Nadalje, izjavio je da je protupravnim oduzimanjem plovila tuženik onemogućio tužitelju rad u sezoni 2010., ali i da mu je povrijedio pravo osobnosti, pravo na ugled, dobar glas, čast, ime i slobodu privređivanja, dignitet u čarter poslovanju kroz 25 godina, poslovanje s poslovnim partnerima u tuzemstvu i inozemstvu. Ponovno vraćanje digniteta da će zahtijevati puno vremena, pa da mu je tuženik dužan naknaditi neimovinsku štetu u iznosu od 3.000.000,00 kn.

8. Izjavio je tužitelj i to da su na jedrilicama nastala oštećenja koja su ovršitelji konstatirali u zapisniku prilikom provedbe privremene mjere. Tako da su konstatirali da su kormila onesposobljena, što da se ne može smatrati oštećenjem nastalim uslijed ležanja na suhom vezu i nekorištenja. Šteta nastala na plovilima da iznosi 112.000,00 kn. Naime, da troškovi popravka po svakom plovilu iznose 3.000,00 kn, a troškovi popravka i servisa nezaštićene vanjske opreme na plovilima izložene vremenskim uvjetima (sidreni vinčevi, jedra, kormila, tikovina, biminije, konopi, sidreni lanci) iznose 5.000,00 kn po plovilu. Oprema da se nije mogla zaštititi zbog nemogućnosti zaštite opreme tijekom zime zbog pisane zabrane ulaska u marinu Kremik. Tužitelj je tražio naknadu i te štete.

9. Izjavio je da je imao i troškove postupaka koje je morao pokrenuti radi ostvarivanja svojih prava i to trošak izlazaka skipera koji su trebali po odluci suda izvesti jedrilice iz marine za 14 skipera u iznosu od 39.200,00 kn, trošak provedbe ovrhe u iznosu od 1.000,00 kn, trošak sudskih pristojbi u iznosu od 15.000,00 kn i trošak odvjetnika u iznosu od 64.800,00 kn. Ti povezani troškovi da su ne manji od 120.000,00 kn, pa je tražio naknadu i te štete.

10. Radi dokazivanja istinitosti navoda iz tužbe i osnovanosti tužbenog zahtjeva predložio je da sud izvede dokaze čitanjem isprava izjave Unicredit Leasing Croatia d.o.o. o raskidu ugovora o prodaji s obročnom otplatom od 20. kolovoza 2010. za ugovor 08923/05, 08922/05, 08921/05, 08920/05, 08919/05, 08918/05, 08917/05, 08916/05, 08915/05, 08914/05, 08913/05, 08912/05, 12973/06, 12974/06, 12975/06, 12976/06,12977/06, 12978/06, izjavu Unicredit leasing Croatia d.o.o. o raskidu ugovora o financijskom leasingu br. 21711/08, izjavu o raskidu ugovora o financijskom leasingu br.21713/08, "stanje dugovanja na dan 9. listopada 2010. po pojedinom ugovoru“, potvrde o plaćanju, računa 264eIV/05 od 23. kolovoza 2005., računa 264eV/05 od 23. kolovoza 2005., računa 264eVI/05 od 23. kolovoza 2005., računa 264eVII/05 od 23. kolovoza 2005., računa 264eIX/05 od 23. kolovoza 2005., računa 264eXII/05 od 23. kolovoza 2005., računa 264eX/05 od 23. kolovoza 2005., računa 264eIII/05 od 23. kolovoza 2005., računa 264eXI/05 od 23. kolovoza 2005., računa

264eI/05 od 23. kolovoza 2005., računa 264eII/05 od 23. kolovoza 2005., računa 264eVIII/05 od 23. kolovoza 2005., ispisane poruke elektroničke pošte od 9. veljače 2010. (Krste Babačić), računa dobiti i gubitka za razdoblje 1. siječnja do 31. prosinca 2003., za razdoblje 1. siječnja do 31. prosinca 2004., za razdoblje 1. siječnja do 31. prosinca 2004., za razdoblje 1. siječnja do 31. prosinca 2005., za razdoblje 1. siječnja do 31. prosinca 2006., za razdoblje 1. siječnja do 31. prosinca 2007., za razdoblje 1. siječnja do 31. prosinca 2008., računa dobiti i gubitka za razdoblje 1. siječnja do 31. prosinca 2009., Procjene vrijednosti flote plovila Techo Yacht od 4. ožujka 2009. ing. Đek Šurija, ugovora o financijskom leasingu s financiranjem PDV-a 21713/08 od 5. ožujka 2008. i br.21711/08 od 5. ožujka 2008., ugovora o prodaji s obročnom otplatom sa sporazumom o zasnivanju založnog prava na pokretnoj stvari radi osiguranja potraživanja br. 12973/06 od 7. studenoga 2006., br. 12974/06 od 7. studenoga 2006., br. 12975/06 od 7. studenoga 2006., br. 12976/06 od 7. studenoga 2006., br. 12977/06 od 8. prosinca 2006., br. 12978/06 od 8. prosinca 2006., br. 8912/05 od 14. rujna 2005., br. 8913/05 od 14. rujna 2005., br. 8914/05 od 14. rujna 2005., br. 8915/05 od 14. rujna 2005., br. 89136/05 od 14. rujna 2005., br. 8917/05 od 14. rujna 2005., br. 8918/05 od 14. rujna 2005., br. 8919/05 od 14. rujna 2005., br. 8920/05 od 14. rujna 2005., br. 8921/05 od 14. rujna 2005., br. 8922/05 od 14. rujna 2005., br. 8923/05 od 14. rujna 2005.,

11.Tuženik se u odgovoru na tužbu protivio tužbenom zahtjevu.

12. Izjavio je da nije istina da je tužitelju onemogućio poslovanje. Potvrdio je da su stranke bile u poslovnom odnosu i da je tužitelj koristio marinu kojom tuženik gospodari za privez svojih plovila. Temeljem tog odnosa da mu tužitelj duguje 1.038.509,24 kn uvećan za kamate i troškove. Odnos stranaka da je bio uređen ugovorom o poslovnoj suradnji od 8. prosinca 2008. i općim uvjetima poslovanja tuženika. Ugovorom i općim uvjetima da je ugovoreno da ima pravo zadržanja kao i založno pravo na svim plovilima i opremi tužitelja za nepodmirena potraživanja, uključujući i zatezne kamate.

13. Izjavio je da je ukazao tužitelju na to da ima znatna dugovanja i upozorio ga da će za slučaj da dug ne podmiri u ostavljenom roku, podignuti jedrilice na suhi vez i na njima ostvariti pravo zadržanja.

14. Tužitelj da je u više navrata obećavao da će podmiriti dug, da su među strankama tekli pregovori radi mirnog rješenja spora, na način da tužitelj da odgovarajuće osiguranje, no da uslijed prijevarnog ponašanja tužitelja do toga nije došlo. S obzirom na to da je tužitelj prekršio ugovornu i zakonsku obvezu, da je sukladno ugovornim i zakonskim ovlaštenjima jedrilice podigao na suhi vez svoje marine i zadržao ih. U njegovu postupanju da nema protupravnosti, pa da nije u obvezi naknaditi bilo kakvu štetu. Da je tužitelju šteta nastala, a nije, da bi nastala isključivo zbog njegovog protupravnog ponašanja. Okolnost što je sud donio protuzakonitu privremenu mjeru kod činjenice da je odbacio više istih prijedloga tužitelja da nije bitna za donošenje odluke u ovoj stvari.

15. Nadalje, izjavio je da sva dugovanja tužitelja prema njemu i Unicredit Leasing Croatia d.o.o. i dobavljačima, u višemilijunskim iznosima, datiraju iz razdoblja u kojem je tužitelj poslovao. Ukoliko je točno da je onemogućio tužitelja u poslovanju, iako je to rezultat tužiteljeva prijevarnog i nesavjesnog postupanja, time da je samo

spriječen nastanak veće štete budući da tužitelj nije bio u stanju sanirati svoja dugovanja. Navod da bi tužitelj poslovanjem u jednoj sezoni, 2010. podmirio svoja dospjela dugovanja prema vjerovnicima da je apsurdan i protivan ispravama koje je tužitelj dostavio uz tužbu. Izjavio je i to da je lažan navod tužitelja da mu je bio onemogućen pristup marini jer da su zastupnik po zakonu tužitelja i djelatnici tužitelja slobodno ulazili u marinu više puta i da su se i sastajali s upravom i djelatnicima tuženika te da je sve do 13. svibnja 2010. u marini boravio Milan Gajić, radnik tužitelja, koji je spavao na jednom od tužiteljevih plovila.

16. Predložio je izvesti dokaze čitanjem isprava izvoda otvorenih stavki od 8. ožujka 2011., konto kartice za 2009., ugovora o poslovnoj suradnji od 8. prosinca 2008., općih uvjeta poslovanja Marina Kremik d.o.o., poziva na plaćanje od 2. ožujka 2010., prijedloga za ovrhu od 21. veljače 2011., rješenja o ovrsi poslovnog broja Ovrv-145/11 od 8. ožujka 2011. te dopisa tužitelja od 12. veljače 2010.

17. Rješenjem ovog suda poslovnog broja P-1347/11 od 17. rujna 2012. utvrđen je prekid postupka jer je rješenjem ovog suda poslovnog broja St-139/11 od 20. siječnja 2012. otvoren stečaj nad tužiteljem. Postupak je nastavljen rješenjem ovog suda poslovnog broja P-1347/11 od 16. prosinca 2013., a potom je ponovno utvrđen prekid postupka rješenjem od 27. veljače 2014. jer je nad tuženikom rješenjem Financijske agencije, Regionalni centar Zagreb klasa:UP-I/110/07/13-01/1852 od 18. ožujka 2013. otvoren postupak predstečajne nagodbe. Sud je rješenjem poslovnog broja P-38/14 od 20. srpnja 2015. nastavio postupak.

18. Tužitelj je izjavio da je prijavio tražbinu u postupku predstečajne nagodbe u iznosu od 27.246.829,50 kn i tražbinu u iznosu od 5.612,42 kn na temelju ovršne isprave. Tražbina da je osporena. Dostavio je presliku prijave tražbine, rješenja o odobrenju sklapanja predstečajne nagodbe Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku poslovnog broja Stpn-73/14 od 12. veljače 2015. i rješenje Financijske agencije, Regionalni centar Zagreb od 8. svibnja 2013. te rješenje ovog suda poslovnog broja R1-167/2010.

19. U tijeku postupka tužitelj je izjavio da je isključivi razlog uništenja njegova poslovanja, prodaje jedrilica kojima je obavljao djelatnost i kasnije stečaja, činjenica što je tuženik 13. svibnja 2010. bez osnova, radi "banalnog" duga najma vezova u Marini Kremik izvukao iz mora i stavio na suhi vez njegovih 14 jedrilica, onemogućio mu i njegovim zaposlenicima ulaz u marinu, a time i pristup jedrilicama koje je kroz deset mjeseci stajanja na suhom vezu izložio propadanju, oštećenju, nebrizi i gubitku vrijednosti. Zbog toga da je zapao u teškoće i da nije mogao uredno plaćati dospjele rate po ugovorima o prodaji s obročnom otplatom. Unicredit Leasing Croatia d.o.o. da je tri mjeseca nakon saznanja da je onemogućen u obavljanju djelatnosti davanja jedrilica u charter dostavio obavijest o raskidu svih ugovora o kupnji brodova na obročnu otplatu i ugovora o leasingu te da je 31. kolovoza 2010. preuzeo 2 jedrilice Bavaria 40 iz luke Zaton jer te dvije jedrilice nisu bile u marini tuženika.

20. U odnosu na dug prema tuženiku, tužitelj je izjavio da je riječ o „banalnom“ dugu, potom da je postojao dug od cca 600.000,00 kn, a onda i to da je bilo sporno koliko duguje. Izjavio je da nije sporno da je imao dugovanje prema tuženiku, ali da je bila sporna visina duga i osnova pojedinih faktura i da je bilo riječi o dugovanju iz prethodnih godina. Kod tuženika da je držao flotu jedrilica na vezovima u moru i na

suhom vezu kada je to trebalo i u prostoru tuženika da je postavio dva kontejnera s poslovno servisnom svrhom za prijem gostiju, servis jedrilica, dopune opreme i čišćenja plovila. Izjavio je da mu je u lipnju 2008. tuženik poslao obavijest da ima plan rekonstrukcije prostora gdje su privezana njegova plovila i prostora gdje je smještena njegova charter baza, pa da će prekinuti suradnju i za 2009. neće produljiti najam veza. No dopisom od 4. prosinca 2008. da je odluka promijenjena te da je obaviješten da će ipak s njim sklopiti ugovor o poslovnoj suradnji za 2009., ali uz druge uvjete i to tako što će povećati cijenu korištenja struje, vode i odvoza smeća za 15 % po vezu, odnosno svakom plovilu, da će usluge veza za 2009. morati biti plaćene u siječnju za cijelu 2009. unaprijed i da se sva dospjela potraživanja moraju platiti prije sklapanja ugovora za 2009. Nakon toga tuženik da je dostavio prijedlog ugovora za najam vezova za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2009. uz "potpuno saznanje" da ugovor ne predstavlja njihovu pravu volju. Taj ugovor da ne proizvodi učinke što da potvrđuje prepiska iz koje proizlazi da je ugovor formalan, ali da će sačiniti novi koji mijenja odnos stranaka. Početkom 2009. tuženik da mu je dostavio niz faktura koje nisu ni u kakvoj vezi s ugovorom ili kojim dogovorom stranaka. Da ispostavlja fakturu za ekstra najam od 107.478,09 kn, pa najam charter baze naplaćuje 5.464,53 kn u jednom mjesecu, pa taj račun stornira, pa najam naplaćuje 1.797,48 kn, pa taj račun stornira. Takvim ponašanjem tuženik da je stvorio konfuziju u odnosima stranaka u 2009.

21. Dakle tužitelj nije sporio činjenicu postojanja duga prema tuženiku, ali je s jedne strane sporio tuženikove navode o iznosu tog duga, ali u konačnici i o osnovi tog duga, te je o tome iznio više različitih tvrdnji. No u tijeku postupka stranke su izjavile da nema spora o tome da je ugovor o poslovnoj suradnji od 8. prosinca 2008. bio na snazi do 31. prosinca 2009., a nakon toga više nisu sklopile ugovor iako su jedrilice i dalje bile u marini tuženika.

22. Nadalje, izjavio je tužitelj da je poduzeo sve dostupne zakonite radnje da bi oslobodio jedrilice, da je pokušao pregovarati s nadležnim osobama tuženika, predlagao različita rješenja među kojima je bilo i rješenje da stranke zajednički prodaju jednu jedrilicu, pa da ostvarenu cijenu plati tuženiku, no da do toga nije došlo. Nakon što je tuženik zaplijenio jedrilice da je s Unicredit Leasing Croatia d.o.o. održao više sastanaka na kojima se između ostalog raspravljalo o tome tko će podnijeti prijedlog za osiguranje i koje će mjere Unicredit Leasing Croatia d.o.o. poduzeti radi smanjenja rata.

23. Izjavio je da su mu jedrilice vraćene provedbom rješenja ovog suda poslovnog broja R1-15/11 od 19. siječnja 2011. kojim je naloženo tuženiku da mu preda 14 jedrilica. Iz tog rješenja da proizlazi da ga je tuženik premještanjem brodova na suhi vez onemogućio u obavljanju jedine djelatnosti, uslijed čega trpi nenadoknadivu štetu, da tužitelj nema osnovu zadržavanja brodova i nema pravo retencije posebno jer je pokrenuo ovršni postupak koji je u tijeku. Tuženik je protiv tog rješenja podnio žalbu, pa da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ukinuo rješenje od 19. siječnja 2011. i naveo da se tuženik prekomjerno osigurao s obzirom na pojedinačnu vrijednost svake jedrilice i iznos tuženikove tražbine i da je pridržajem 14 plovila onemogućio tužitelja u obavljanju djelatnosti čime je svjesno umanjio šanse za naplatu svog potraživanja, a s druge strane koristeći pravo pridržaja nepovoljno opteretio tužitelja. S obzirom na dug prema tuženiku od cca 600.000,00 kn, da bi zadržanjem jedne ili dvije jedrilice tuženik u cijelosti i kvalitetno osigurao tražbinu.

Naime da je vještak Đek Šurija 18. lipnja 2010., mjesec dana nakon što je tuženik podigao 14 jedrilica tužitelja po nalogu Unicredit Leasing Croatia d.o.o. radio procjenu jedrilica. Prema toj procjeni vrijednost Bavaria 37 da je bila 86.000,00 EUR, a vrijednost Bavaria 33 da je bila 61.000,00 EUR.

24. Izjavio je tužitelj i to da je prvi pokušaj provedbe privremene mjere bio neuspješan jer je dizalica tuženika bila u kvaru. Konačno da je provedba učinjena 15. ožujka 2011. Te prigode da su 4 jedrilice bile u plovnom stanju, a ostale da je trebalo dovesti u plovno stanje. Nakon spuštanja jedrilica u more da je utvrđeno da na jedrilicama nedostaje lanac za kormilo, kormilo, da nema jedara, odnosno da niti jedna jedrilica nije u ispravnom stanju i ne može isploviti. Nakon osposobljavanja jedrilica za plovidbu tužitelj da je 17. ožujka 2011. jedrilice oteglio u marinu na otoku Krapnju gdje je nastavio s popravkom i opremanjem. Veliki dio opreme da je tijekom 11 mjeseci koliko su brodovi bili na suhom vezu kod tuženika zbog nemara tuženika uništen i otuđen.

25. Izjavio je tužitelj da je 9. studenoga 2010. s ciljem ispunjenja obveza prema Unicredit Leasing Croatia d.o.o. sklopio s Unicredit Leasing Croatia d.o.o. sporazum kojim su utvrdili da sve dostupne jedrilice prodaju na način da tužitelj osigura smještaj jedrilica i skrbi o jedrilicama, uredno ih servisira i pronalazi kupce, omogući im pregled jedrilica i pruži potrebne informacije i podršku te za kupce pribavi i preda im potrebnu dokumentaciju brodova i ključeve. Usprkos tom sporazumu Unicredit Leasing Croatia d.o.o. da je 18. travnja 2011. pred ovim sudom podnio prijedlog za ovrhu (poslovni broj Ovr-491/11) kojim je tražio zabilježbu ovrhe, utvrđivanje vrijednosti jedrilica, njihovu prodaju i namirenje. Ovrha da je određena rješenjem ovog suda od 8. srpnja 2011. na svih preostalih 18 jedrilica Bavaria 33 i Bavaria 37. Tijekom ovršnog postupka da je prema naprijed spomenutom sporazumu s Unicredit Leasing Croatia d.o.o. od 9. studenoga 2010. prodao 11 jedrilica od čega 7 jedrilica Bavaria 33 i 4 jedrilice Bavaria 37 na način da je cijena plaćena Unicredit Leasing Croatia d.o.o. Konačno da je ovaj sud u ovršnom postupku koji se vodio pod poslovnim brojem Ovr-491/11 15. srpnja 2013. donio zaključak o prodaji preostalih 7 jedrilica neposrednom pogodbom i da je 26. srpnja 2013. tužitelj sklopio ugovor o prodaji preostalih 7 jedrilica s kupcem Husnu Atac.

26. Uz to je izjavio da je Unicredit Leasing Croatia d.o.o. prema ugovorima trebao na jedrilicama zasnovati založno pravo, što da nije učinio zbog iznimno dobre suradnje s tužiteljem i iznimno urednog zatvaranja obveza te da je upisao to pravo tek u lipnju 2010. Izjavio je i to da je Unicredit Leasing Croatia d.o.o. inicirao reprogramiranje njegovih obveza po ugovorima zbog vrlo loše nautičke sezone 2009.

27. Izjavio je da je pribjegao prodaji jedrilica, vjerujući da će dio jedrilica zadržati, što mu se zbog otvaranja stečaja nije ostvarilo.

28. Tuženik je izjavio da tužitelj nije dokazao da je on oštetio opremu plovila, a i to da nije dokazao da je imao "povezane troškove". Izjavio je da je tužitelj u 2009. pretrpio gubitak, a u 2004. kada je ostvario prihod veći od 5.000.000,00 kn da je ostvario dobit od 15.567,74 kn. U prethodnom razdoblju poslovanja u trajanju od 6 godina da je ostvario ukupnu dobit u iznosu od 129.446,92 kn. U odnosu na zahtjev za naknadu štete u iznosu od 5.871.375,00 kn izjavio je da nije jasno na koje buduće razdoblje se odnosi jer je tuženik zbog valjane osnove osiguranja svoje tražbine

onemogućio poslovanje samo u 2010. Uz to da nije jasno o kakvoj šteti se radi, a koju tužitelj označuje kao nemogućnost otplate kredita u iznosu od 2.524.516,65 kn. Nadalje da je nejasan zahtjev za naknadu štete za dodatna ulaganja u brodove u iznosu od 630.000,00 kn i naknadu 5.782.088,89 kn izgubljenih uplata temeljem ugovora o kreditima koji su raskinuti.

29. Izjavio je tuženik da je tužitelj koristio infrastrukturu luke nautičkog turizma kojom on gospodari i ostvarivao prihod, a da usluge nije plaćao i da nije ispunjavao obveze prema banci čijim je sredstvima kupio brodove, pa da drži da je upravo tužitelj svojim postupanjem uništio reputaciju i dignitet, na kraju završio u stečaju u kojem nema imovine iz koje bi se vjerovnici mogli naplatiti.

30. Izjavio je da je pozivao tužitelja na plaćanje i pregovarao o načinu podmirivanja obveza. Sukladno tome da mu je tužitelj 12. veljače 2010. dostavio Plan podmirivanja potraživanja, no da nije podmirio račune ni nakon tri mjeseca, iako je kao rok podmirenja ukupnog duga označio razdoblje od 2 do 3 tjedna. Tri mjeseca nakon toga da je tužiteljeve jedrilice podigao na suhi vez sprječavajući tako daljnju štetu koju je trpio zbog činjenice što tužitelj nije plaćao račune. Tekuća turistička i nautička sezona da je počela, pa da je oslobađanjem vezova na kojima su bili privezane tužiteljeve jedrilice, umanjivao štetu jer ih je mogao ustupiti drugim korisnicima. Izjavio je da mu je tužitelj 17. svibnja 2010. uputio dopis "prijedlog nagodbe namire potraživanja Marine Kremik iz osnova korištenja vezova" u kojem je predložio da se 12 jedrilica Bavaria 33 stavi na suhi vez marine i o tome sačini ugovor od 1. siječnja do 31. prosinca 2010., da se plovila na suhom vezu stave u prodaju, a iz postignute cijene namire tužiteljeve obveze prema tuženiku, a da se dio flote, 9 plovila stavi u more i o tome sačini godišnji ugovor od 1. siječnja do 31. prosinca 2010. S obzirom na to da se tužitelj nije pridržavao plana koji mu je dostavio tri i pol mjeseca prije prijedloga, da prijedlog nije razmatrao jer je držao da tužitelj postupa prijevarno nastojeći izbjeći podmirivanje svojih obveza. Nakon toga da je Unicredit Leasing Croatia d.o.o. raskinuo ugovore o leasingu i prodaji s obročnom otplatom radi neplaćanja 18 uzastopnih mjesečnih rata u iznosu od 407.779,06 EUR. Iz toga da proizlazi da tužitelj nije mogao poslovati svojim jedrilicama jer ih je već u kolovozu leasing društvo vratilo u svoje vlasništvo, a za ostatak oglasilo prodaju.

31. Nadalje, izjavio je da je tužitelj, da je imao namjeru podmiriti dug mogao prodati jedno plovilo i podmiriti dug, međutim da je znao da će izgubiti jedrilice jer nije plaćao leasing te da mu je očita namjera bila koristiti jedrilice dok ne budu oduzete i ne platiti njemu dug svjestan da mu prijeti stečaj koji se i dogodio.

32. Izjavio je da na jedrilicama nije mogla nastati šteta zbog neodržavanja, kao i to da tužitelja nitko nije sprječavao u obavljanju poslova održavanja jedrilica dok su bile na suhom vezu.

33. U podnesku od 26. rujna 2016. tužitelj je smanjio tužbeni zahtjev i tražio da mu tuženik naknadi štetu u iznosu od 20.054.923,00 kn, a potom u podnesku od 20. veljače 2019. smanjio tužbeni zahtjev i tražio da mu tuženik naknadi štetu u iznosu od 18.324.413,00 kn.

34. Izjavio je da je vještak Ante Stanić izračunao izmaklu dobit uzrokovanu nemogućnošću gospodarskog iskorištavanja 14 jedrilica usporedbom podataka o

rashodima i prihodima svake pojedine jedrilice u razdoblju od 13. svibnja 2008. do 17. ožujka 2009. te uz usporedne podatke srodnog društva koje obavlja identičnu djelatnost i utvrdio da je pretrpio štetu u iznosu od 360.759,00 kn. Osim toga da je imao troškove oslobađanja jedrilica i preuzimanja u posjed od kojih je jedan uspješan, a drugi bezuspješan i troškove popravka jedrilica, servisera, kupnje dijelova i angažmana skipera u iznosu od 316.760,00 kn. Pored toga da je imao i troškove osiguranja, poreza i koncesije u iznosu od 300.758,00 kn.

35. Uz to da je vrijednost jedrilica zbog neodržavanja u razdoblju od 13. svibnja 2010. do 17. ožujka 2011. umanjena za iznos od 2.268.750,00 kn. Izjavio je da su jedrilice sadržavale standardnu opremu (jarbol, jedra, genova, spremnici za vodu i gorivo, motor) te navigacijsku i komunikacijsku opremu i drugu opremu palube i kabine. Zbog nemara tuženika da je velik dio te opreme otuđen tijekom 11 mjeseci kada su jedrilice bile na suhom vezu kod tuženika. Osim toga da su nastupila oštećenja pogonskog sustava i trupa jedrilica za vrijeme dok su bile na suhom vezu.

36. Izjavio je da charter sezona obično počinje u travnju, a završava u listopadu, a ovisno o vremenskim prilikama traje i dulje. Izjavio je da je imao ugled i da je najviše poslovao s turističkim agencijama sa sjedištem u Velikoj Britaniji koje su mu uz određenu naknadu osiguravale "charteraše" i to sa Sailing Holidays Ltd. i Seafarer Cruising & Sailing Holidays. Već u siječnju i veljači 2010. da je imao osigurane rezervacije za charter. S obzirom na to da nije mogao ispuniti dogovorene chartere jer nije raspolagao jedrilicama da je pretrpio štetu koja se ogleda u gubicima koji su se nastavili i nakon preuzimanja brodova. Tužitelj je u podnesku od 22. srpnja 2025. izjavio da je sa Seafarer Cruising &Sailing Holidays 10. prosinca 2009. sklopio ugovor temeljem kojeg je taj rezervirao charter za 15 jedrilica u razdoblju od 2. svibnja 2010. do 10. listopada 2010., odnosno za 23 tjedna, od čega je jedna jedrilica Bavaria 33 bila rezervirana za cijelu sezonu, a s pet jedrilica „na zahtjev“. Stoga da je imao osiguran charter za 2010. za razdoblje od 23 tjedna za 15 jedrilica, a preostalih 5 jedrilica da je uzimala ta agencija, ali ne unaprijed i po rezervaciji već po zahtjevu, pa da je tužitelj radio i s drugim agencijama s navedenih 5 jedrilica. U podnesku od 19. listopada 2025. je izjavio da je radio samo s jednom agencijom Sailing Holidays Ltd.

37. Na temelju mišljenja vještaka izrađenog prema izračunu vrijednosti poslovanja na dan 17. ožujka 2011. i diskontinuiranih slobodnih novčanih sredstava pretpostavljenih prihoda i troškova koje je dobio na temelju javno objavljenih podataka sličnih društava konkretno Adriatic charter d.o.o. da je nakon preuzimanja jedrilica u posjed izgubio 11.965.872,00 kn dobiti, no tražio je naknadu 16.801.896,00 kn.

38. Predložio je da sud izvede dokaz čitanjem isprava ugovora o poslovnoj suradnji za 2003. do 2008., dopisa Unicredit Leasing Croatia d.o.o. od 11. studenoga 2010., sporazuma od 9. studenoga 2010., zaključka ovog suda poslovnog broja Ovr-491/11 od 15. srpnja 2013., ugovora o kupoprodaji plovila neposrednom pogodbom, rješenja ovog suda poslovnog broja R1-15/11 od 19. siječnja 2011., rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovnog broja Pž-1674/11-3 od 25. ožujka 2011., dodatka procjeni vrijednosti flote plovila tvrtke Techno Yacht, zapisnika o pljenidbi i procjeni pokretnina iz spisa R1-15/11 od 8. ožujka 2011., zapisnika o pljenidbi i procjeni pokretnina od 15. ožujka 2011., preslike popisa inventara jedrilica, preslike izvještaja vještaka Srećka Favre za jedrilice Belatrix, Gemini, Taurus, Cassiopi, Scorpio, Rigel i Draco od 30. travnja 2013., obavijesti o otkazu ugovora za

najam vezove od 20. lipnja 2008., obavijesti od 4. prosinca 2008., računa 01/2009, storno računa 01/2009, računa 03/2009, storno računa 05/2009, yacht inventory, nalaza i mišljenja Ante Stanića od 13. kolovoza 2016., prepiske s društvima iz Velike Britanije, standardni ugovor o charteru, račun dobiti i gubitka za razdoblje 1. siječnja 2008. do 31. prosinca 2008. dodatni podaci za 2008., bilanca za male poduzetnike sa stanjem na dan 31. prosinca 2008., bilanca tužitelja na 31. prosinca 2009., podaci o Sailing Holidays Ltd., inventurne liste, nalaza i mišljenja Vladimira Krkleca, podataka o direktnim troškovima chartera i troškovima prodaje koji terete jedrilice Bavaria 33 i Bavaria 37 te o prihodu koji ostvare gospodarskim iskorištavanjem, preslike konto kartice za razdoblje 1. siječnja 2010. do 31. siječnja 2010. s prikazom rashoda i bilanca, računa dobiti i gubitka i dodatnih podataka za 2007., 2008. i 2009., ugovora sa Sailing Holidays Ltd, ugovora sa Seafarer Cruising &Sailing Holidays, obavijest društva Sailing Holidays Ltd. od 20. svibnja 2010., obavijest Seafarer Cruising &Sailing Holidays od 15. svibnja 2010., pisama namjere Unicredit Leasing Croatia d.o.o., ugovora o kupoprodaji neposrednom pogodbom, računa za kupovinu opreme jedrilica iz 2005., 2006. i 2007., naloga i punomoći za povrat predmeta leasinga od Unicredit leasing Croatia d.o.o., zapisnika o preuzimanju predmeta leasinga od 31. kolovoza 2010., presude Općinskog suda u Splitu Po-97/2011 te rješenja o upisu založnog prava Unicredit Leasing Croatia d.o.o. te saslušanjem Dianu Stojanov, Tome Stojanova, Magdalene Stojanov, Ivana Jukića, Luke Bura i Ivana Baničeka, Đeka Šurije i Srećka Favre, Ivana Sože i Ante Stanića, Krste Babačića.

39. Rješenjem ovog suda poslovnog broja P-567/15 od 15. ožujka 2017. utvrđen je prekid postupka zbog prestanka tužitelja brisanjem iz sudskog registra, nakon što je ovaj sud rješenjem poslovnog broja St-139/2011 od 30. studenoga 2016. zaključio stečajni postupak. Postupak je nastavljen rješenjem ovog suda poslovnog broja P-567/2015 od 15. veljače 2018.

40. Tužitelj je u podnesku od 20. veljače 2019. ponovno smanjio tužbeni zahtjev, ali i preinačio tužbu tako što je tražio da mu tuženik naknadi štetu u iznosu od 3.705.000,00 kn za umanjenje vrijednosti 14 jedrilica Bavaria 33 i Bavaria 37, potom 316.760,00 kn za troškove oslobađanja 14 jedrilica, dovođenja jedrilica u plovno stanje, angažmana servisera i skipera i tegalj jedrilica iz Marine Kremik u Marinu Primošten 17. ožujka 2011., zatim 360.759,00 kn izmakle dobiti neobavljanjem djelatnosti davanja u najam 14 jedrilica Bavaria 33 i Bavaria 37 u razdoblju od 13. svibnja 2010. do 17. ožujka 2011., 13.941.894,00 kn izmakle dobiti nakon vraćanja jedrilica u posjed tužitelju 17. ožujka 2011., u godinama koje su uslijedile nakon oslobađanja jedrilica do 2017.

41. Izjavio je da se rashodi za jedrilice kreću od 200.000,00 kn za Bavariu 33, 250.000,00 kn za Bavariu 37 i 295.000,00 kn za Bavariu 40 što da uključuje koncesijske naknade, osiguranje plovila, održavanje plovila, najam vezova, pripreme plovila za charter, servise, dopune uništene opreme i rashode zaposlenika i osoblja, dok uobičajeni prihod za jedrilice Bavaria 33 iznosi 236.000,00 kn, za Bavariu 37 275.000,00 kn i 340.000,00 kn za Bavariu 40. Ostvarena dobit prije oporezivanja za Bavaria 33 da iznosi 31.000,00 kn do 63.000,00 kn, za Bavaria 37 od 24.000,00 kn do 140.000,00 kn, a za Bavaria 40 od 46.000,00 kn do 200.000,00 kn, odnosno godišnje od 600.000,00 kn do 2.000.000,00 kn.

42. Tuženik je izjavio da je financijska propast tužitelja nastupila puno prije premještanja jedrilica na suhi vez. Naime, da je prema podacima Financijske agencije na dan 22. veljače 2011. tužitelj bio u blokadi neprestano 1021 dan, što znači od siječnja 2009. te da su neizvršene obveze za plaćanje evidentirane kod Financijske agencije iznosile 2.746.319,89 kn. Uz to da je u 2008. ostvario dobit od 17.242,63 kn, a u 2009. poslovao s gubitkom od 1.007.404,00 kn. Nadalje da je iz bilance tužitelja za 2009. vidljivo da na 31. prosinca 2009. ima dugoročne obveze u iznosu od 7.773.699,00 kn, a kratkoročne 4.060.054,00 kn. U 2008. dugoročne obveze da iznose 9.102.874,00 kn, a kratkoročne obveze 1.960.050,00 kn. Iz toga da je vidljivo da nije ispunjavao svoje obveze iz kredita za nabavu plovila.

43. Izjavio je tuženik i to da je tužitelj na svojim web stranicama oglašavao prodaju plovila. Zbog financijskih problema tužitelj da nije bio u mogućnosti održavati plovila, a kamoli ih koristiti u komercijalne svrhe te da je iz nagodbe koju mu je predložio vidljivo da mu je nudio 12 jedrilica i da je tražio da se sklopi ugovor o suhom vezu za 12 jedrilica iz čega da je zaključiti da s njima nije namjeravao poslovati. Tužitelj da je bio svjestan da mora osloboditi vezove koje nije platio kao i da u svako doba mogao platiti dug i preuzeti plovila. No da tužitelj nije namjeravao platiti dug što da potvrđuje Informacija o bonitetu Bon 1 koji je izdala Financijska agencija 3. veljače 2011. iz kojeg se vidi da je tuženik na računu 31. prosinca 2009. imao 362,00 kn, a 31. ožujka 2010. 00,00 kn.

44. Nadalje, izjavio je da nije prouzrokovao troškove oslobađanja jedrilica, već tužitelj kršenjem ugovora i neplaćanjem, a da je uostalom svakako tužiteljev trošak skipera i servisiranja koji je imao i prethodnih godina. Konačno da je točna njegova tvrdnja o nastanku tih troškova da bi dostavio račune o plaćanju nabavke i ugradnje pogonskih dijelova i opreme, račune servisera za usluge i dokaze o isplati plaća skiperima. Tuženik je izjavio da je i kod vraćanja jedrilica bilo protupravnosti u ponašanju tužitelja jer je rješenje kojim je određena privremena mjera i naloženo vraćanje ukinuto s obrazloženjem da tuženik ima pravo retencije.

45. Tuženik je izjavio da je Unicredit Leasing Croatia d.o.o. u 2009. dao nalog i punomoć IC-Intervencijskom centru d.o.o. za povrat 20 jedrilica najmoprimca tužitelja u posjed Unicredit Leasing Croatia d.o.o. Dodao je da je 10. svibnja 2011. račun tužitelja u neprekidnoj blokadi 838 dana radi neizvršenih osnova za plaćanje u iznosu od 2.717.677,57 kn, dok je stvarno dugovanje premašivalo taj iznos, a prihod po računu da je godinu dana bio 0,00 kn. Nadalje na dan 13. svibnja 2010. račun tužitelja da je bio u blokadi za iznos od 2.595.779,73 kn neprekidno od 7. listopada 2009. Dakle da sedam mjeseci nije bilo nikakvih novčanih priliva po računu tužitelja. Vjerovnici koji su tada blokirali račun tužitelja da su Velekem d.d., Ina, Papyrus knjigovodstvo, Erste &Steiermarkische banka d.d., Tomić&Co d.o.o., Novo-sxstems d.o.o., Autoline d.o.o., Unicredit Leasing d.o.o., Lovrinčević d.o.o., Kragić d.o.o., Odvjetnici Klokočovnik i Srdelić, Grad Split, Allianz Zagreb d.d. te da je račun blokiran i za tražbine doprinosa za mirovinsko osiguranje, neplaćeni porez i prirez, porez na dobit, turističku članarinu, prihod od spomeničke rente i članarine Komori. Vjerovnici da su imali ovršne isprave, pa su imali mogućnost blokirati račun tužitelja, dok je stvarno dugovanje tužitelja iznosilo 10.978.279,25 kn, što da je vidljivo iz rekapitulacije tražbina vjerovnika na uvid vjerovnicima izrađene od stečajnog upravitelja 15. ožujka 2012.

46. Iz potvrde Fine da je vidljivo da je tužitelj u neprekidnoj blokadi 838 dana na dan 10. svibnja 2011., odnosno da je nakon ostvarenog prihoda u 2009. i charter sezone ostao blokiran s 0,00 kn i preostalih ovršnih obveza u iznosu od preko 2.000.000,00 kn. Nadalje naveo je da je tužiteljeva dobit u 2002. iznosila 889,36 kn, u 2003. 8.044,28 kn, 2004. 15.567,74 kn, 2005. 8.450,00 kn, 2006. 55.178,33 kn, 2007. 24.964,00 kn i u 2008. 17.242,03 kn. Izjavio je da je Ministarstvo financija, Porezna uprava radi naplate poreznog duga u iznosu od 257.754,38 kn pokrenuo postupak osiguranja uknjižbom založnog prava na 18 plovila tužitelja koji prijedlog je u postupku pred ovim sudom R1-180/11 prihvaćen, a potom rješenje ukinuto jer je prijedlog podnesen nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečaja. Zbog svega toga da se postavlja pitanje na koji način je tužitelj planirao servisirati flotu za sezonu 2010., odnosno kojim sredstvima s prihodom od 0,00 kn i blokadom preko 2.000.000,00 kn. Tužitelj da nije niti planirao poslovati i obavljati charter u 2010. jer s 0,00 kn poslovanje nije moguće. Tužitelj da je prije nego je tuženik podigao brodove oglasio prodaju flote na svojoj internetskoj stranici.

47. Izjavio je tuženik i to da je iz izvješća stečajnog upravitelja vidljivo da je 21. i 29. kolovoza 2010. rukovodeće osoblje Unicredit Leasing Croatia d.o.o. dva plovila odvelo u nepoznatom smjeru. Nadalje da je Unicredit Leasing Croatia d.o.o. podnio 18. travnja 2011. prijedlog za ovrhu (Ovr-491/11) u kojem je naveo da je potrebno odrediti čuvanje brodova jer da je ovršenik svraćao u marinu i otuđivao pojedine dijelove brodova, čime je smanjivana vrijednost brodova, kao i da postoji opravdana sumanja da će to činiti i nakon što sazna za rješenje o ovrsi. Nadalje stečajni upravitelj da u podnesku od 22. studenoga 2013. izjavio da su Ante i Ivan Kapić brinuli i čuvali jedrilice do predaje kupcu te da je Slavica Čupić u podnesku od 9. prosinca 2013. osporavala potraživanje Ante i Ivana Kapića navodeći da je Tomo Stojanov čuvao jedrilice te da iste nisu održavane i da su prepuštene same sebi, da se Kapić služio jednom jedrilicom bez naknade na ime navodnog nadzora koji je vršio nad jedrilicama. Iz toga da proizlazi da je za eventualno loše stanje jedrilica kriv stečajni upravitelj i Tomo Stojanov. Stoga da je štetu na jedrilicama prouzročio tužitelj, odnosno njegov zastupnik po zakonu koji se osobno okoristio otuđivanjem dijelova opreme s plovila, da bi u ovom postupku teretio tuženika da mu je potkradao opremu. Izjavio je da je Diana Stojanov bila zastupnik po zakonu društva Tehničar biroopreme d.o.o. koje je završilo u stečaju s nepodmirenim potraživanjima prema stečajnim vjerovnicima u iznosu od 1.300.000,00 kn.

48. Nadalje, izjavio je da je na ispitnom i izvještajnom ročištu održanom 22. svibnja 2012., kada se raspravljalo o nastavku poslovanja tužitelja, bivši zastupnik po zakonu tužitelja izjavio da bi tužitelj mogao uprihoditi 150.000,00 EUR prihoda, no da razlučni vjerovnik Unicredit Leasing Croatia d.o.o. na to nije htio pristati i izjavio da će jedrilice nastaviti prodavati u ovršnom postupku.

49. Izjavio je i to da se u stečajnom spisu nalazi i podnesak stečajnog upravitelja od 20. lipnja 2012. u kojem stečajni upravitelj tužitelja navodi da je Unicredit Leasing Croatia d.o.o. 22. siječnja 2009. radi neplaćanja dospjelih obveza aktivirao dvije zadužnice OV-7591/05 i OV-7590/05 na ukupan iznos od 1.037.735,06 kn te da je u siječnju 2010. dogovoreno da tužitelj i Unicredit Leasing Croatia d.o.o. vrše prodaju jedrilica radi zatvaranja dospjelih dugovanja tužitelja. Uslijed propalih pregovora tužitelja i Unicredit Leasing Croatia d.o.o., da je Unicredit Leasing Croatia d.o.o. 25. siječnja 2010. aktivirao tri zadužnice OV-7588/05, OV-7589/05 i OV-7590/05 na iznos

od 2.079.610,67 kn. Nadalje da stečajni upravitelj navodi da je tužitelj na sastanku s Unicredit Leasing Croatia d.o.o. održanom 23. ožujka 2010. imao kupce za 4 plovila iz čega proizlazi da ih je imao namjeru prodati i ne poslovati. Uz to da je Unicredit Leasing Croatia d.o.o. i 3. siječnja 2010., dakle pet mjeseci prije nego je tuženik oslobodio vezove tražio ovrhu na svim plovilima tužitelja, te da je i Erste Leasing d.o.o. raskinuo ugovor o financijskom leasingu 3. rujna 2009. zbog neispunjenja obveza tužitelja i preuzeo vozilo od tužitelja.

50. Tuženik je izjavio i to da je uprava tužitelja još 16. travnja 2009. bila dužna podnijeti prijedlog za otvaranje stečaja sukladno članku 4. i 16. Stečajnog zakona, pa su već tada bile ispunjene pretpostavke da dužnik nema daljnje mogućnosti poslovanja, već bi isto ovisilo o tijeku stečajnog postupka i odlukama stečajnih vjerovnika, među kojima je bio i tuženik.

51. Predložio je izvesti dokaz čitanjem isprava, dopis Unicredit leasing Croatia d.o.o. tužitelju od 6. listopada 2010., plan podmirivanja potraživanja prema marini Kremik od 12. veljače 2010., prijedlog nagodbe namire potraživanja marine Kremik d.o.o. prema Techno Yacht iz osnova korištenja vezova od 17. svibnja 2010., opće uvjete poslovanja od 5. prosinca 2006., naloga i punomoć od 11. kolovoza 2009., informacije o bonitetu bon 1 za tužitelja za 2008. i 2009. izdanu od Fine 9. ožujka 2010., ispisane internetske stranice od 14. svibnja 2010., potvrda o primitku dokumentacije za 2009. godinu, godišnji financijski izvještaj poduzetnika a 2009., bilanca stanje na dan 31. prosinca 2009., popis sudskih postupaka te izvješća stečajnih upravitelja i podneska Unicredit Leasing Croatia d.o.o., saslušanjem Daria Tamaje (tadašnjeg zastupnika po zakonu) i svjedoka Ivana Gerbeca, Predložio je da sud pregleda spise predmeta ovog suda poslovnog broja Povrv-1819/2015, P-779/2015 i P-831/2012.

52. Tužitelj je izjavio da je u postupku koji se pred ovim sudom vodi pod poslovnim brojem P-464/2019 po tužbi Unicredit Leasing Croatia d.o.o. protiv tužitelja radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 2.235.104,53 kn vještačenjem izračunato da je tužitelj preplatio Unicredit Leasing Croatia d.o.o. 500.000,00 EUR.

53. Izjavio je i to da je točno da je Unicredit Leasing d.o.o. od Interventnog centra d.o.o tražio predaju u posjed svih dvadeset jedrilica tužitelja, no naveo je i to da je Unicredit Leasing Croatia d.o.o. pokušao skupa s tužiteljem osloboditi 14 jedrilica koje je tuženik podigao na suhi vez i onemogućio pristup brodovima i marini. No kasnije u postupku je izjavio da tu ispravu nije nikada vidio te da Unicredit Leasing Croatia d.o.o. nije niti mogao tražiti jedrilice u posjed jer nije bio vlasnik jedrilica.

54. Izjavio je da je u razdoblju od 7. listopada 2009. do 31. prosinca 2009. 6 vjerovnika Velekem d.o.o., INA d.d., Papirus knjigovodstveni servis, Erste &Steiermarkische bank, Tomić&Co i Novo-System d.o.o. teretili njegov račun za 76.900,00 kn. Unicredit Leasing Croatia d.o.o. da je podnio na naplatu tri zadužnice u ukupnom iznosu od 2.079.610,67 kn, ali da je u pregovorima s upravom Unicredit Leasing Croatia d.o.o. dogovoreno povlačenje zadužnica, reprogram, smanjenje otplatnih rata i prodaja dvije jedrilice oglašavanjem na stranicama unicredit Leasing Croatia d.o.o. i tužitelja, u cilju podmirenja dospjelih rata, te početak rada u sezoni 2010. i nastavak plaćanja rata.

55. U razdoblju od 18. siječnja 2010. do 18. ožujka 2010. 5 vjerovnika i to Autolined d.o.o., Lovrinčević d.o.o.,Kragić d.o.o., Odvjetnici Klokočovnik i Srdelić te Grad Split da su teretili račun tužitelja za iznos od 156.759,50 kn. Ministarstvo financija da je teretilo tužitelja za iznos od 307.205,00 kn, ali da je zbog pretplata po drugim osnovama, nakon preknjiženja ostao dug od 50.076,89 kn od kojeg je stečajni upravitelj priznao dug od 44.023,23 kn.

56. Dakle, da je krajem 2009. i početkom 2010. imao dug prema vjerovnicima u iznosu od 201.551,73 kn koji bi podmirio da je obavljao charter 2010. Rate prema Unicredit Leasing Croatia d.o.o. da bi pomirio prodajom dvije jedrilice i s 18 jedrilica ostvarenom zaradom u 2010. i 2011. nastavio otplaćivati rate.

57. U podnesku od 19. studenoga 2022. tužitelj je ponovno smanjio tužbeni zahtjev i tražio naknadu štete u iznosu od 14.811.687,38 kn/1.965.953,12 EUR i to:

- 868.257,70 kn/115.237,60 EUR za umanjenje tržišne vrijednosti 14 jedrilica Bavaria 33 i Bavaria 37 koje je nastalo u razdoblju retencije s izostankom odgovarajućeg servisiranja i održavanja od 13. svibnja 2010. do 17. ožujka 2011. sa zateznima kamatama koje na taj iznos teku od donošenja presude do isplate.
- 25.400,00 kn/3.371,16 EUR troškova oslobađanja 14 jedrilica Bavaria 33 i Bavaria 37, dovođenja jedrilica u plovno stanje, angažmana servisera i skipera te tegalj jedrilica iz Marine Kremik u Marinu Krapanj 15., 16. i 17. ožujka 2011. sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 18. ožujka 2011. do isplate
- 10.336.129,68 kn/1.371.913,00 EUR izmakle dobiti zbog nemogućnosti poslovanja u razdoblju od 13. svibnja 2010. do 19. siječnja 2011. i od 2011. do 2017. odnosno isteka roka amortizacije, sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od donošenja presude do isplate
- 3.231.900,00 kn/428.969,62 EUR gubitka na vrijednosti imovine nakon isteka roka amortizacije sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od donošenja presude do isplate te
- 350.000,00 kn/46.452,98 EUR zbog gubitka poslovnog ugleda sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od donošenja presude do isplate.

Pri tome se napominje da pojedini iznosi u zbroju iznose 1.965.944,36 EUR, no tužitelj je istaknuo zahtjev za naknadu 1.965.953,12 EUR.

58. Tužitelj je izjavio da odustaje od prijedloga za izvođenje dokaza saslušanjem saslušanjem Diane Stojanov te svjedoka Luke Bure i Ivana Jukića.

59. Radi donošenja odluke o tužbenom zahtjevu sud je izveo dokaze čitanjem isprava sadržanih u spisu, kao i u spisima predmeta ovog suda poslovnog broja Povrv-1819/2015, P-779/2015 i P-831/2012.

60. Sud je izveo dokaz saslušanjem Tome Stojanova, Magdalene Stojanov, Krste Babačića, Daria Tamaje, Ivana Gerbeca i Ivana Banićeka te vještačenjem koje je obavio stalni sudski vještak Srećko Favro i Galić Tax consulting d.o.o.

61. Sud je presudom poslovnog broja P-253/2018-100 od 4. veljače 2026. prihvatio zahtjev tužitelja da mu tuženik plati 83.158,40 EUR sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana donošenja presude do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a

za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine. Sud je odbio zahtjev tužitelja u dijelu kojim je tužitelj tražio da mu tuženik plati 1.882.794,72 EUR sa zateznim kamatama. Sud je naložio tužitelju da naknadi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 460.497,50 EUR, a odbio je zahtjev tuženika da mu tužitelj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 189.889,31 EUR.

62. Protiv presude poslovnog broja P- 253/2018-100 od 4. veljače 2026. tužitelj i tuženik podnijeli su žalbe.

63. Visoki trgovački sud je presudom poslovnog broja Pž-1796/2026-2 od 29. srpnja 2026. odbio kao neosnovanu tužiteljeva žalba i potvrđuje presuda ovog suda poslovnog broja P-253/2018-100 od 4. veljače 2026. u pobijanim točkama II. i III. njene izreke, dakle u dijelu kojim je sud odbio tužbeni zahtjev i odlučio o troškovima parničnog postupka, a rješenjem poslovnog broja Pž- 1796/2026-2 od 29. srpnja 2026. prihvatio tuženikovu žalba i ukinuo presudu ovog suda poslovnog broja P-253/2018-100 od 4. veljače 2026. u točki I. izreke, dakle u dijelu kojim je sud prihvatio zahtjev tužitelja i naložio tuženiku da tužitelju plati 83.158,40 EUR sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana donošenja presude do isplate i predmet u tom dijelu vratio ovom sudu na ponovno suđenje.

64.U ponovnom postupku trebalo je odlučiti o zahtjevu tužitelja da mu tuženik naknadi štetu zbog umanjenja tržišne vrijednosti 14 jedrilica Bavaria 33 i Bavaria 37 u iznosu od 83.158,40 EUR sa zateznim kamatama. Pri tome je naglasiti da je u odnosu na traženje naknade ove štete prethodno spomenutom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske već odlučeno o žalbi protiv odluke ovog suda kojim je zahtjev tužitelja temeljem na ovoj osnovi odbijen za iznos od 32.079,20 EUR.

65. Propisano je člankom 1045. stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/2005., 41/2008., dalje:ZOO) da je onaj koji drugome prouzroči štetu, dužan naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.

66. Pri tome je nužno naglasiti da u trenutku kada se dogodila radnja tuženika koju tužitelj označuje protupravnom i uzrokom štete, stranke nisu bile u ugovornom odnosu.

67. Prema tome, u ovoj parnici bilo je potrebno, radi donošenja odluke o tužbenom zahtjevu raspraviti je li tuženik odgovoran za štetu tužitelju, odnosno je li među njima nastao izvanugovorni odnos odgovornosti za štetu.

68. Prethodno je citiran članak 1045. ZOO koji daje generalno pravilo o odgovornosti za štetu. Iz te, a i ostalih odredbi ZOO-a kojima je uređen izvanugovorni odnos odgovornosti za štetu, proizlazi da je oštećenik koji traži naknadu štete dužan u parnici dokazati da je tuženik štetnik jer je počinio štetnu/protupravnu radnju koja je u uzročno posljedičnoj vezi s umanjenjem imovine tužitelja ili pak sa izostankom povećanja te imovine te povredom prava osobnosti. Krivnja, obična nepažnja se po ZOO-u pretpostavlja, pa se utoliko tuženik mogao osloboditi ako dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.

69. Pri tome je tužitelj dužan dokazati umanjenje imovine, a kod izostanka povećanja imovine dokazati da bi po redovnom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima mogao osnovano očekivati dobitak, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem.

70. Pri donošenju odluke prema prethodno definiranoj pravnoj kvalifikaciji stranačkog odnosa, trebalo je poći od činjenica među kojima nije bilo spora, a uz to iz dokaza utvrditi one o kojima je postojao spor.

71. Nije bilo sporno:
- da je tužitelj (sada stečajna masa brisanog društva) obavljao djelatnost chartera
- da je u razdoblju od 2005. do 2007. sklopio 20 ugovora s prednikom Unicredit Leasing Croatia d.o.o. predmet kojih je bila nabava jedrilica za obavljanje djelatnosti
- da je 20 jedrilica držao na vezu u Marini Kremik i s tuženikom u pogledu toga, a i ostalih usluga koje je tuženik pružao u marini bio u dugogodišnjem ugovornom odnosu koji je prestao 31. prosinca 2009.
- da je u 2009. nastao dug tužitelja prema tuženiku za pružene usluge koji tužitelj do danas nije namirio
- da je u 2010. tužitelj i dalje držao jedrilice na vezu kod tuženika i da je kod tuženika imao zakupljen poslovni prostor, kako to tužitelj kaže „charter bazu“
- da su stranke kroz 2010. pregovarale o mogućnosti rješenja spora o dugu tužitelja prema tuženiku
- da je tuženik 13. svibnja 2010. premjestio 14 jedrilica s veza u moru na kopno
- da tuženik u 2010. nije obavljao djelatnost chartera s tih 14 jedrilica
- da je preuzeo jedrilice 15. ožujka 2011. provedbom mjere osiguranja privremenom mjerom koju je ovaj sud donio 19. siječnja 2011. na temelju prijedloga tužitelja pod poslovnim brojem R1- 15/11 i 17. ožujka 2011. napustio marinu
- da je rješenje ovog suda poslovnog broja R1- 15/11 kojim je određena privremena mjera i naloženo tuženiku predati tužitelju jedrilice ukinuto rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovnog broja Pž-1674/11-3 od 25. ožujka 2011.
- da nakon toga o prijedlogu za osiguranje privremenom mjerom nije odlučeno
- da je Unicredit Leasing Croatia d.o.o. 20. kolovoza 2010. izjavio raskid svih ugovora tužitelju
- da su tužitelj i Unicredit Leasing d.o.o. sklopili sporazum 9. studenoga 2010. temeljem kojeg je tužitelj trebao prodati jedrilice, a kupci su novac trebali platiti Unicredit Leasing Croatia d.o.o.
- da je tužitelj temeljem sporazuma prodao 11 jedrilica
- da je Unicredit Leasing Croatia d.o.o. u kolovozu 2010. preuzeo u posjed 2 jedrilice Bavaria 40
- da je preostalih 7 jedrilica prodano u ovršnom postupku koji je Unicredit leasing Croatia d.o.o. pokrenuo protiv tužitelja
- da je tuženik 10. ožujka 2011. podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem
- da je ovaj sud rješenjem poslovnog broja St-139/11 od 20. siječnja 2012. otvorio stečaj nad tužiteljem

72. Spor je nastao prvenstveno oko toga je li radnja tuženika učinjena 13. svibnja 2010. protupravna. Tuženik je naime tvrdio da je kao vjerovnik tužitelja koristio svoje pravo retencije, koje da je među strankama u prethodnom razdoblju bilo i ugovoreno, a da je osim toga radi smanjenja svoje štete koja mu je nastajala od tužiteljeva korištenja vezova koje nije plaćao, podigao tužiteljeve jedrilice na suho. Čim se tuženik poziva na pravo retencije, zaključiti je da je jedrilice zadržao i uzeo ih iz posjeda tužitelja.

73. Spor je nastao i u odnosu na to je li tuženik odgovoran za štetu nastalu zbog umanjenja vrijednosti jedrilica kroz razdoblje u kojem su bile zadržane od tuženika, odnosno je li u tom razdoblju došlo do umanjenja vrijednosti jedrilica i je li ta posljedica, ako je ostvarena nastala zbog skrivljene i protupravne radnje tuženika.

74. Prije svega potrebno je ponoviti da je tužitelj nesporno bio dužnik tuženika. U prethodno vođenom postupku sud je utvrdio da je tužitelj bio dužnik tuženika te je utvrdio da je tuženik bio ovlaštenik prava retencije u odnosu na jedrilice tužitelja. Stavljajući u odnos iznos tražbine tuženika utvrđen temeljem pokrenutih parničnih postupaka i isprava u spisu te procijenjenu vrijednost jedrilica, sud je zaključio da je za namirenje tražbine tuženik mogao zadržati 4 jedrilice. Naime, na dan kada je tuženik premjestio jedrilice s veza na kopno, u tijeku je bio postupak za naplatu iznosa od 684.986,94 kn u predmetu poslovni broj P-901/2010 (pokrenut prijedlogom za ovrhu 27. siječnja 2010.). Naknadno, odnosno u ožujku 2011. godine, tuženik je pokrenuo još jedan postupak, i to radi naplate iznosa od 353.522,30 kn, radi naplate veza za razdoblje od siječnja do travnja 2010. godine. No, kada se uzmu u obzir oba navedena iznosa i stave u korelaciju s procijenjenom vrijednosti jedrilica (41.500,00 EUR za Bavariu 33 odnosno 56.000,00 EUR za Bavariu 37) te u odnos s vrijednosti koja je stvarno ostvarena njihovom prodajom 2011. godine (35.-38.000,00 EUR za Bavariu 33 odnosno 55.000,00 EUR za Bavariu 37), proizlazi da je vrijednost 4 jedrilice bila dovoljna za osiguranje tužiteljeve tražbine. Taj zaključak je potvrdio Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u presudi poslovnog broja Pž-1796/2026-2.

75.Tužitelj je u tužbi izjavio da je tuženik podigao iz mora i stavio na suhi vez u marini 14 jedrilica i na taj mu način onemogućio rad, odnosno poslovanje jedrilicama sve dok mu jedrilice nisu vraćene provedbom privremene mjere određene rješenjem ovog suda poslovnog broja R1-15/11 od 19. siječnja 2011. kojom je naloženo tuženiku da mu preda i vrati u posjed 14 jedrilica i to 12 jedrilica Bavaria 33 i 2 jedrilice Bavaria 37. U razdoblju od 13. svibnja 2010. do 19. siječnja 2011., dok su jedrilice bile na suhom vezu da su na jedrilicama nastala oštećenja koja su ovršitelji konstatirali u zapisniku prilikom provedbe privremene mjere. Tako da su konstatirali da su kormila onesposobljena, što da se ne može smatrati oštećenjem nastalim uslijed ležanja na suhom vezu i nekorištenja. Veliki dio opreme da je tijekom 11 mjeseci koliko su brodovi bili na suhom vezu kod tuženika zbog nemara tuženika uništen i otuđen. Troškovi popravka po svakom plovilu da iznose 3.000,00 kn, a troškovi popravka i servisa nezaštićene vanjske opreme na plovilima izložene vremenskim uvjetima (sidreni vinčevi, jedra, kormila, tikovina, biminije, konopi, sidreni lanci) iznose 5.000,00 kn po plovilu. Oprema da se nije mogla zaštititi zbog nemogućnosti zaštite opreme tijekom zime zbog pisane zabrane ulaska u marinu Kremik. Prigodom preuzimanja jedrilica da su 4 jedrilice bile u plovnom stanju, a ostale da je trebalo dovesti u plovno stanje. Nakon spuštanja jedrilica u more da je utvrđeno da na jedrilicama nedostaje lanac za

kormilo, kormilo, da nema jedara, odnosno da niti jedna jedrilica nije u ispravnom stanju i nije mogla isploviti. Nakon osposobljavanja jedrilica za plovidbu da je 17. ožujka 2011. jedrilice oteglio u marinu na otoku Krapnju gdje je nastavio s popravkom i opremanjem.

76. Potom je u tijeku postupka tužitelj izjavio da je vrijednost jedrilica zbog neodržavanja u razdoblju od 13. svibnja 2010. do 17. ožujka 2011. umanjena za iznos od 2.268.750,00 kn. Izjavio je da su jedrilice sadržavale standardnu opremu (jarbol, jedra, genova, spremnici za vodu i gorivo, motor) te navigacijsku i komunikacijsku opremu i drugu opremu palube i kabine. Zbog nemara tuženika da je velik dio te opreme otuđen tijekom 11 mjeseci kada su jedrilice bile na suhom vezu kod tuženika. Osim toga da su nastupila oštećenja pogonskog sustava i trupa jedrilica za vrijeme dok su bile na suhom vezu.

77. Nakon toga je tražio da mu tuženik naknadi štetu u iznosu od 3.705.000,00 kn za umanjenje vrijednosti 14 jedrilica Bavaria 33 i Bavaria 37.

78. U konačnici je tužitelj tražio naknadu u iznosu od 115.237,60 EUR za umanjenje tržišne vrijednosti 14 jedrilica Bavaria 33 i Bavaria 37 koje je nastalo u razdoblju retencije s izostankom odgovarajućeg servisiranja i održavanja od 13. svibnja 2010. do 17. ožujka 2011. O dijelu tog zahtjeva, kako je rečeno, već je pravomoćno odlučeno.

79. Tuženik je izjavio da tužitelj nije dokazao da je on oštetio opremu plovila. Izjavio je da na jedrilicama nije mogla nastati šteta zbog neodržavanja, kao i to da tužitelja nitko nije sprječavao u obavljanju poslova održavanja jedrilica dok su bile na suhom vezu. Nadalje je izjavio da je Unicredit Leasing Croatia d.o.o. 18. travnja 2011. podnio prijedlog za ovrhu (Ovr-491/11) u kojem je naveo da je potrebno odrediti čuvanje brodova jer da je ovršenik svraćao u marinu i otuđivao pojedine dijelove brodova, čime je smanjivana vrijednost brodova, kao i da postoji opravdana sumanja da će to činiti i nakon što sazna za rješenje o ovrsi. Nadalje stečajni upravitelj da u podnesku od 22. studenoga 2013. izjavio da su Ante i Ivan Kapić brinuli i čuvali jedrilice do predaje kupcu te da je Slavica Čupić u podnesku od 9. prosinca 2013. osporavala potraživanje Ante i Ivana Kapića navodeći da je Tomo Stojanov čuvao jedrilice te da iste nisu održavane i da su prepuštene same sebi, da se Kapić služio jednom jedrilicom bez naknade na ime navodnog nadzora koji je vršio nad jedrilicama. Iz toga da proizlazi da je za eventualno loše stanje jedrilica kriv stečajni upravitelj i Tomo Stojanov. Stoga da je štetu na jedrilicama prouzročio tužitelj, odnosno njegov zastupnik po zakonu koji se osobno okoristio otuđivanjem dijelova opreme s plovila, da bi u ovom postupku teretio tuženika da mu je potkradao opremu.

80. U ovoj parnici je stalni sudski vještak i procjenitelj za pomorski promet Srećko Favro izradio nalaz i mišljenje o umanjenju vrijednosti 12 jedrilica Bavaria 33 i 2 jedrilice Bavaria 37 u razdoblju od 13. svibnja 2010. do 17. ožujka 2011. Prilikom izrade nalaza i mišljenja analizirao je tri različite procjene plovila i to dvije sačinjene od vještaka Đeka Šurije od 4. ožujka 2009. i 15. lipnja 2010. te procjenu koju je on izradio po nalogu suda u ovršnom postupku u svibnju 2013. Vještak je dao mišljenje da je procjena vještaka Šurije nerealno visoka i nije prihvatljiva, kao i druga procjena koja je napravljena u lipnju 2010. jer ta procjena nerealno odudara cijenom u odnosu na procjenu godinu dana ranije i to za 40%. Zbog toga procjene vještaka Šurije nije uzeo

u obzir. Naveo je da niti utvrđena vrijednost iz 2013. nije relevantna niti prihvatljiva kao orijentacijska vrijednost za davanje mišljenja jer su kroz tri godine izostanka održavanja i servisiranja pod djelovanjem atmosferilija (2010.-2013.) jedrilice znatno propale, a da su i neke dijelom devastirana prilikom nasilnog ulaska radi otuđenja dijela dijelova.

81. U konačnici je nalaz i mišljenje sačinio temeljem iskustva jer jedrilice nije osobno pregledao u razdoblju koje se promatra u ovoj tužbi. Vještak je tako zaključio da je riječ o izvanrednoj situaciji postupanja s plovilima u kojoj je izostalo redovito servisiranje i održavanje, pa je odgovarajućim koeficijentima korigirao vrijednost jedrilica u odnosu na vrijednost koja bi bila procijenjena da se radi o redovito održavanim plovilima u gospodarskoj djelatnosti-charteru. Vještak je dakle u nalazu i mišljenju izjavio da plovila u promatranom razdoblju nisu servisirana, niti održavana te je gubitak vrijednosti zbog te činjenice jednak onom gubitku koji bi se ostvario da su jedrilice gospodarski korištene za charter.

82. To mišljenje vještaka upućuje na zaključak o tome da bi neovisno o izostanku servisiranja i održavanja, u promatranom razdoblju, da nije bilo radnje tuženika, došlo do jednakog gubitka vrijednosti jedrilica, odnosno da bi do umanjenja vrijednosti došlo po redovnom tijeku stvari neovisno o radnji tuženika. To onda upućuje na daljnji zaključak da bi tuženik odgovarao za onaj gubitak koji prelazi taj redovni gubitak, ako je nastao. Naime, taj redovni gubitak vrijednosti do kojeg dolazi iskorištavanjem, a koji je vještak izjednačio s gubitkom vrijednosti uslijed neiskorištavanja, ali i neodržavanja, je gubitak koji kao trošak poslovanja generira dobitak u poslovanju. Stoga kod zahtjeva za naknadu izmakle koristi u poslovanju, a što je upravo tužitelj i tražio u ovom postupku, tužitelj ne može tražiti i gubitak vrijednosti stvari koji nastaje kod stvaranja dobitka u poslovanju, već isključivo izmaklu korist. A izmakla korist je razlika između prihoda i svih onih segmenata u poslovanju koji su nužni radi ostvarenja dobitka. Jedan od tih segmenata koji generiraju dobitak je i umanjenje vrijednosti jedrilica do kojeg dolazi gospodarskim iskorištavanjem.

83. Ono što tužitelj može tražiti i što je uostalom i tražio, je naknada obične štete zbog oštećenja jedrilica nastalog ili radnjom ili propustom, odnosno neodržavanjem. Kod takvog zahtjeva nije moguće umanjenje vrijednosti brodica svesti na umanjenje vrijednosti koje bi se ostvarilo i redovnim iskorištavanjem, kako je to prezentirao vještak u nalazu i mišljenju već je potrebno utvrditi konkretna oštećenja svake jedrilice i pripadajuće opreme. S obzirom da vještak, kako sam navodi, nije osobno pregledao jedrilice u trenutku kada su predane tužitelju, to onda nije moguće utvrditi gubitak vrijednosti, odnosno opseg oštećenja i naknadu potrebnu za dovođenje stvari u stanje prije štetne radnje izjednačavanjem s redovnim gubitkom vrijednosti stvari.

84. Sudski vještak Srećko Favro je u ovoj parnici dao procjenu vrijednosti jedrilica Bavaria 33 i Bavaria 37 na dan 13. svibnja 2010. Prema mišljenju vještaka vrijednost Bavarie 33 je na taj dan bila 41.500,00 EUR, a Bavarie 37 56.000,00 EUR, kao i da je vrijednost na dan 17. ožujka 2011. za Bavariu 33 33.980,20 EUR, a za Bavariu 37 44.500,00 EUR. No kasnije su, i to u razdoblju od tri mjeseca nakon vraćanja jedrilica, pa nadalje kroz razdoblje od više od dvije godine nakon preuzimanja jedrilica, jedrilice prodane za više iznose od onih za koliko im je vrijednost procijenio vještak Favro zbog umanjenja vrijednosti u razdoblju od 13. svibnja 2010. do 17. ožujka 2011., što dodatno potvrđuje prethodni zaključak da je gubitak vrijednosti jedrilica u

ovom razdoblju pogrešno određen. Naime, iz pisma namjere Unicredit Leasing d.o.o. od 12. kolovoza 2011. vidjeti je da je jedrilica Bavaria 33 (Auriga) prodana za 38.000,00 EUR, iz pisma namjere Unicredit Leasing d.o.o. od 21. lipnja 2011. vidjeti je da je jedrilica Bavaria 33 (Vega) prodana za 40.000,00 EUR, iz pisma namjere Unicredit Leasing d.o.o. od 13. listopada 2011. vidjeti je da je jedrilica Bavaria 33 (Spica) prodana za 37.500,00 EUR, iz pisma namjere Unicredit Leasing d.o.o. od 1. rujna 2011. vidjeti je da je jedrilica Bavaria 33 (Polux) prodana za 38.000,00 EUR, iz pisma namjere Unicredit Leasing d.o.o. od 26. rujna 2011. vidjeti je da je jedrilica Bavaria 33 (Cura) prodana za 38.000,00 EUR, iz pisma namjere Unicredit Leasing d.o.o. od 4. srpnja 2011. vidjeti je da je jedrilica Bavaria 33 (Castor) prodana za 38.000,00 EUR, iz pisma namjere Unicredit Leasing d.o.o. od 23. kolovoza 2011. vidjeti je da je jedrilica Bavaria 33 (Bagoon) prodana za 38.000,00 EUR, iz pisma namjere Unicredit Leasing d.o.o. od 1. rujna 2011. vidjeti je da je jedrilica Bavaria 37 (Perseus) prodana za 58.000,00 EUR, iz pisma namjere Unicredit Leasing d.o.o. od 1. rujna 2011. vidjeti je da je jedrilica Bavaria 37 (Bacaroo) prodana za 58.000,00 EUR.

85. Iz ugovora o kupoprodaji plovila neposrednom pogodbom koji su sklopili tužitelj i Husnu Atac 26. srpnja 2013. vidjeti je da je kupoprodajna cijena Bavarie 33 (Taurus) 38.000,00 EUR, Bavarie 33 (Gemini) 36.000,00 EUR, Bavarie 33 (Cassiopi) 35.000,00 EUR, Bavarie 33 (Bellatrix) 35.500,00 EUR, Bavarie 33 (Rigel) 38.000,00 EUR, Bavarie 37 (Scorpio) 55.000,00 EUR i Bavarie 37 (Draco) 55.000,00 EUR.

86. Tužitelj, na kojem je teret dokazivanja činjenice da mu je nastala šteta u iznosu od 83.158,40 EUR nije predložio dopunu vještačenja, radi utvrđenja činjenice smanjenja vrijednosti jedrilica.

87. Uz to, potrebno je naglasiti i to da je u izvješću od 20. lipnja 2012. stečajni upravitelj tužitelja naveo da je od trenutka preuzimanja jedrilica od tuženika tužitelj brinuo o jedrilicama, te je naveo da je u odnosu na procjenu od 18. lipnja 2010. vrijednost jedrilica pala najmanje za pripadajuću propisanu amortizaciju, a samo je u odnosu na jedrilicu Cassiopi kao utjecaj na cijenu naveo otuđenje "znatne količine pripadajuće opreme". Nadalje u podneska od 23. prosinca 2015. razlučni vjerovnik Unicredit Leasing Croatia d.o.o. navodi da je prijašnji zastupnik po zakonu tužitelja Toma Stojanov bio zadužen za čuvanje jedrilica od 2. prosinca 2012., odnosno dana kada je stečajni upravitelj primio dužnost te da je u ovršnom postupku prilikom očevida 19. travnja 2013. i 6. svibnja 2013. sud utvrdio da su jedrilice zapuštene.

88. O stanju jedrilica nakon preuzimanja posjeda od tuženika iskazao je svjedok Ivan Banićek koji je izjavio da je prilikom preuzimanja jedrilica u posjed uočio da su lanci kormila izvađeni na više jedrilica, da su izvađene zaštitne alke pa da je lanac ispadao nakon što bi zavrtio kormilo. To da je osobno popravio tako što je vratio alku koja spaja dva kraja lanca i nakon toga isplovio. Nije znao kazati koliko je lanaca vratio te prigode, ali je kazao da ih je vratio više. Za taj rad da su trebala dva čovjeka i da je rad trajao 45 min do sat vremena. On je kazao i to da su dvije jedrilice bile u teglju jer jednoj nije radio motor, a drugoj kormilo. Neke jedrilice da nisu imale radio vezu, a da funkcionalna oštećenja nije uočio.

89. Svjedok Ivan Gerbec je izjavio da su skiperi odveli jedrilice i da su sve bile u voznom stanju, kakve su podignute, takve su i vraćene. Par motora da nije htjelo upaliti jer su se od stajanja akumulatori istrošili, pa da su jedrilice stavljene na bok i

napunjene busterima i da su nakon dva dana sve isplovile na svoj pogon. Sva kormila da su bila u funkciji i da nije bilo oštećenja, da se s jedrilicama postupalo iznimnom pažnjom jer su Stojanovi bili dobri gosti marine i davali velike napojnice. On da je bio prisutan prilikom puštanja jedrilica.

90. Svjedokinja Magdalena Stojanov je izjavila da jedrilice nisu bile u plovnom stanju i da su ukradeni dijelovi, oprema te da smatra da je to mogao učiniti samo netko iz marine. Izjavila je da su jedrilice osposobili za plovidbu Baniček, njen brat i ona, da su osam jedrilica mogli voziti, a da su četiri prevozili u teglju. Jedrilice koje nisu bile u plovnom stanju da su popravili izvršenjem radova popravaka lanca na kormilu i pramčanog sidra. Pramčana sidra da su ugradili na osam jedrilica. Sigurnosne karike na lancima svih jedrilica da su uklonjene radi onemogućavanja plovidbe i da je to uočio svjedok Baniček te da se taj kvar može sanirati radom dvoje ljudi pola sata do sat vremena.

91.Iz zapisnika ovog suda sastavljenog prilikom provedbe rješenja o privremenoj mjeri od u predmetu R1-15/11 od 19. siječnja 2011. Prema utvrđenju iz ovog zapisnika bilo je prisutno osam skipera. Utvrđeno je da je na jedrilici Castor skinut lanac od kormila, na jedrilici Bellatrix nema kormila, na jedrilici Spica ne radi kormilo, "odvidana je vida", dok jedrilica Cassiopi nema jedra. Prema utvrđenju skipera u zapisnik je upisano utvrđenje da i preostale jedrilice nisu u ispravnom stanju.

92. Prema sadržaju iskaza i zapisnika ovog suda sastavljenog prilikom provedbe rješenja o privremenoj mjeri od u predmetu R1-15/11 od 19. siječnja 2011. utvrditi je da je trebalo poduzeti određene radnje radi dovođenja jedrilica u plovno stanje, no nije moguće utvrditi u kojoj mjeri je svaka od jedrilica bila oštećena, pa onda i koliko je izgubila na vrijednosti zbog nastalih oštećenja ili gubitka opreme. Da bi vještak mogao dati mišljenje o tome koliko su jedrilice izgubile na vrijednosti za vrijeme dok su bile na suhom vezu, nužno je znati stanje jedrilica prilikom preuzimanja istih od tuženika. A oštećenja jedrilica nisu konkretno specificirana. Svakako napomenuti je i da je tužitelj izjavio da će dostaviti račune za troškove osposobljavanja jedrilica za plovidbu, odnosno troškove naknada serviserima i ugradnje dijelova, no nije ih dostavio, niti je predložio dopuniti vještačenje.

93.Stoga treba zaključiti da tužitelj nije dokazao da mu je nastala šteta u iznosu od 83.158,40 EUR zbog umanjenja vrijednosti jedrilica, pa je sud odbio tužbeni zahtjev kojim je tražio da mu tuženik plati 83.158,40 EUR sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana donošenja presude do isplate.

94.Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama članka 154. stavka 1. ZPP-a i članka 155. ZPP-a te Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023.,107/2025. dalje: Tarifa).

95. Sud je priznao tuženiku kao potrebne za vođenje parnice troškove sastava žalbe po punomoćniku odvjetniku u iznosu od 26.431,25 EUR (Tbr.10.1 Tarife), sudske pristojbe žalbe u iznosu od 663,61 EUR i zastupanja na ročištu 17. rujna 2026. u iznosu od 1.567,50 EUR (Tbr.9.1 Tarife).

96. Dakle sud je prihvatio zahtjev tuženika da mu tužitelj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 28.662,36 EUR.

97. Sud je odbio zahtjev tuženika da mu tužitelj naknadi više traženi trošak zastupanja na ročištu 17. rujna 2026. u iznosu od 247,50 EUR uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora i odredbe Tbr.7.1 i 9.1. Tarife.

U Splitu 19. studenoga 2026.

Sudac
Ana Misir Šarić

Dokument je elektronički potpisan:
ANA MISIR
ŠARIĆ
Vrijeme potpisivanja:
19-11-2026
15:31:00

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#130D485233303834323239373932 36
L=SPLIT
S=MISIR ŠARIĆ
G=ANA
CN=ANA MISIR ŠARIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o tom ročištu) odnosno od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o tom ročištu). Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Splitu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:
- Slavica Čupić, odvjetnik u Splitu
- Ana-Marija Grubišić Čabraja, odvjetnik u Zagrebu
- u spis

Broj zapisa: **9-30890-5d3c0**

Kontrolni broj: **02520-73abd-8d0cd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ANA MISIR ŠARIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.